

+

Jón Steingrímsson.

Miskunnisami algáði Fadir, veir þú þínum þig
börnin þín, veir þú oss nálegir á þessari þungu
Sorgarstundu þinni; veir þú oss þína þóttu
náðarhönd, að veir, þú aðflama þeim veir öllum
andri þíni þarfasorgar og Sársátar, megn-
um að ganga, eftir viðskilnaðinum við þinn átt-
þora þessum og þinn Sársátar þínum, þann
eftir lífsbrant þess, og þú hefir oss allad
oss að ganga, þó veir, þú veir þína
föðurhönd getum þúndu, að þú og þó þinn
þessi alísi náðugi Fadir þóttu á þínum
er sendir oss sorgina þess glöðina; ja, þó
veir þúndu í þínum þóttu og þess þúndu á þóttu
meir öllum þínum þóttu, að þú, þóttu þíni
þínum þíni Fadir, sendir oss sorgina og þínum
þínum þíni á þínum, þíni þess að veir þínum
eiga oss þóttu meir að þínum oss á þínum
þínum og þínum þínum þínum þínum þínum
þíni þess að þíni þínum þínum þínum þínum
þíni þóttu þínum þínum, er þíni þíni þíni

fullsæta hinnes þar gleði á salummar ei-
lifa landi. Þon þær þá fyrir þinn sinn
Jesum Kristum Amen.

#

"Hver mun velta fyrir oss stöminum af
frá grafarmannum?" (Mark. 16. 3.) Sam-
ig mæltu þinnar gud þroddu komur forðum daga,
þá er þó gengur þannandi út af borginni frá
heimilum sínum, til þess að ríða hinna dóna
á tím sínum, þeirra og vorum eilifa þessara,
þinna stóru skuldþjófnum ástar og trygg-
vinnáttu. Þó höfðu þeir álangdar ghorft,
á þann þross þessara, þó höfðu þeir á danda
stíð þann, þó höfðu þeir á augum þin and-
vana lík þann, þá er þá var leidd af,
þrossinum og borid g horft í grafina. Þá
þá er grafur luktist aftur og hinna þinn
lagdist yfir grafarmannum, þá lagdist og
hinna þinn þinn þegar og sakriðar yfir
þjarta þeirra, þá er þó höfðu fylgt honum
af ^{af dót og þess} þá Galileu upp til Jerúsalem,
þá er þó höfðu fylgt honum í þessum
og þá, á þann mundi iðvella Ísraellíki,

og gjörast gjálf höfðingi yfir þíni, og fyrir þíni
höfðu þó fyrir á þann dögum fylgt honum
þó gladar í huga er þann helt sigrið þína
inní borgina. ... "Hver mun velta fyrir oss stömin-
um af grafarmannum?" - Þessum orðum vil
ég nú ávarpa þess þó háttvorti þjúp þá,
og einn þess þáverandi, þó háttvorti móðri
þinn á gata únga þó, er ver nú fylgjum þann
andvana lík til grafarmannum. Ég þinn til
þess og vat, þó þinn stömin þegar og
sakriðar þess nú er þá, þá er þá
átríku þess, þin þó er þó átríku
og þin þó er þó margrind og margrind
af innamissinum. Þá er þó átríku, þá
þá er þá er þá, lík og þinn gud þroddu
þinn forðum, við þinna tryggja átríku,
við þinna góða þinn, þin er þó er þinn
í allum þinnum, þin er þó er þinn
og er þá, þin er þó er þinn
og er þó, þin er þó er þinn
gedidit og sigrið í allum þinnum, þin
er þó er þinn kallad yndi móðri þinn-
ar, þó er þinn og þinn glada þin. - Ég
er þó er þinn glótt, þá er þinn er þinn

ad hunc per se summa Georgi harsaborgar og
taknadar frá bróðrum þess, minir elskuda
háttorðu ástomin. Mú finnst y gela nú
eigi annars en grátid. Og y skal þá gráða,
gráða með þessu himn góða sonum, gráða
með systkinum hans himn góða bráðurum.
Látum þá taknadar og innatárin renna við þá
laust, og augum vorum, látum þau renna sam-
an, ^{renna} nú i grófa, em María fortúna ^{þótti} er hún lúð
við gróf, lausmorant, og fann eigi innu tími
húð andvona lík ástomin úns i hönni.

A Drottinn minn og Jafn minn, ve viljum eigi
frátta við Almátt háðigna þinnar, ve
viljum eigi efa alvirkna þína og þess, ve vilj-
um eigi mögla gefn guddómlegru forsjón þinni,
er ve ve oft, og ve ber sérlega hefum fund-
id, og þessad á, ve viljum einungis sýnja þína
fötungarku og föðmildi, himnæki fadó, hvi
hefir þu hönni þáknast, og óra þessi hjórtum
og tíra ^{þann} vona lítis og þinnast. Og ve leyf-
um þína fötúngarku vara oss sýnjanadi oss
þannig: þar ^{kristni} minn, viti þer þu um þá eigi hvers
vegna og hlaut, að lása þinnar guthreddu

þinnu fylgja minum einhvern gráðandi til graf-
arinnar? Komid þá og fylgid ástomi þess til graf-
arinnar, standid við hana sun María við jesi
gróf, grátid þar til þer hoyid þessi ord af
munni hins himnæka fadó búa, hvarinnar,
„hann er upprissinn og er eigi þer“

Alezkulega sorgbitna móðir hins heilt
elskuda sonar, alezkulegi hann þinnungni þess
fadó, þid ^{þann} systkini hins góða búa, þer skyld-
menni hans, og þer virir hans. Allir þer þess
bróðir þann og þannid, eg veit að vinnu þer
þessid ^{þessid} eilífu lífi, eg veit að þer hafid oft
lega fundid ve þu leiga, að líf veit mann-
anna vöri einþón rádzáta, einþón láttu til
viljumarinnar, ef eigi vöri annad líf eflid þessa
in einna ljósast, og tilfimmarelgast þessi
þer þer eflant, fundid þessa, þa er þer
þessid þess, að ungi mannum efrilegi þess,
en gamalmennid óvata þess, að mytunnid
armadum þess þess þess, en óryþninginn
vinnulansi er heilt á þess, að þinn dygðugi deyr i
blómia áskunnar, en þinn óráðandi lífid til epli.
In ó hversu mikill misgunn er eigi á þess, að heyrn
og þjá vid burti þessa álungdar, og á þinnu

Dæta of fuma, Ad Gá og flýja á stein
 sínum all grafar. A, allur veir, sem nú hefur
 um mið, ástunum, þóttum haus og þryggum,
 of þar þrygja þann Gálfrost mest er elskun
 þann hústast, of þar sakna haus mest er
 mista mest, með honum. Þessa er híf þungra
 þlátíkífti, ástunna, vináttunna og þryggar-
 unna. En, þou vinir, ástin ~~of þryggarunna~~
 sem í Gálfrí sír er geisti þins eilífa fadar
 þlíka á himnum ^{þryggarunna sem er} Gálfrost þins þryggar-
 Gálfrost, er engum þínum heyrð, er á þann vinnar,
 þar þar þar of annað þlátíkífti, annað þross,
 þar er þin lifanda, þin skora, þin þrygg-
 unarríka, þin salafulla þú á eilíft lífi.
 Gálfrost, þou ástunir þins þamblíra, þou þú
 þíni ^{á þryggarunna} mistað oðruvísi til þryggunar og til
 eilíft lífs en í þínu daglega lífi, þínd
 veir minnum ~~erum~~ veir veir, þou þegar þann
 um gleyp oss, þegar þú daglega lífi þú
 þrygg þess og gleði þú, þrygg og þrygg-
 ar þryggarinn vorar og þryggunna, þá þíni
 um veir engu er líla þou á þryggarinn
 þrygg of þá. En þou vinir, veir þou ástunna-
 inn, þegar þá, þegar þou þar þar er þou

Ad borast, þíni veir elskunum, þegar þou þar
 þou's augna þíni, er veir þá um þou þrygg,
 ar þú þíni er þryggur er veir þíni veir þrygg
 of vináttunna, þá þrygg þou þíni þar
 þrygg of engu þryggur þou þíni þar þryggar
 líka, þou þou, þou of þryggur þíni
 veir þíni þryggur þryggur þíni
 augu þou veir þíni þryggur þryggur
 ann: ástunir þíni er þryggur of er eigi þrygg,
 þá þryggur þryggur veir eigi annað en þryggur, þá
 þryggur þíni veir þryggur í þryggur þryggur
 líka, í þryggur þryggur of þryggur: þryggur
 þryggur þryggur þryggur þryggur, þryggur veir
 minnum þann eigi nema til þryggur þryggur
 ástunna er veir þryggur af þryggur þryggur
 þryggur þryggur þryggur þryggur, þryggur þryggur
 alþada veir þryggur; þann er í þryggur þryggur
 þann er þryggur þryggur þryggur, of þryggur
 þryggur til þryggur; þann þryggur þryggur
 með þryggur mögu veir þryggur; þann þryggur
 í annað inná þryggur, of þryggur þryggur
 þryggur þryggur þryggur, þryggur þryggur
 gott að veir, þryggur veir þryggur, þryggur
 þryggur þryggur á þryggur þryggur, veir þryggur of
 þryggur, þryggur veir þryggur að þryggur þryggur
 þryggur þryggur, þryggur veir þryggur þryggur

